

Beslutningsforslag nr. B 120. Fremsat den 16. marts 2000 af Frank Dahlgaard (UP)

Forslag til folketingsbeslutning om en revaluering af kronen

Folketinget opfordrer regeringen til at opskrive den danske krone med 3 procent over for EU's fællesvaluta, euroen, for at modvirke, at

den faldende eurokurs trækker den danske krone yderligere nedad med stigende inflation og udlandsgæld i Danmark til følge.

Bemærkninger til forslaget

Den danske kronekurs er ifølge Nationalbankens opgørelse faldet med over 6 procent siden begyndelsen af 1999. Det skyldes den valgte valutapolitik, som indebærer, at kronen i kraft af det såkaldte ERM2-valutasamarbejde automatisk følger euroens kurs, dog med mulighed for udsving på 2,25 procent i forhold til den aftalte centralkurs på 7,46038 kroner pr. euro.

Euroen er siden sin introduktion den 1. januar 1999 faldet kraftigt i værdi ikke blot i forhold til amerikanske dollars, men også i forhold til engelske pund, japanske yen, svenske kroner, norske kroner, islandske kroner, canadiske dollars, australske dollars, newzealandske dollars, hongkong-dollars, singapore-dollars, taiwan-dollars, kinesiske yuan, nord- og sydkoreanske won, litauiske litas, lettiske lat, indiske rupier, pakistanske rupier, mexicanske pesos, cubanske pesos, argentinske pesos, saudiarabiske riyal, kuwaitiske dinarer, sydafrikanske rand, ægyptiske pund og mange, mange andre valutaer.

Den faldende eurokurs er bl.a. beskrevet i den dansksprogede udgave af Den Europæiske Centralbanks månedsoversigt for januar 2000, side 29-30.

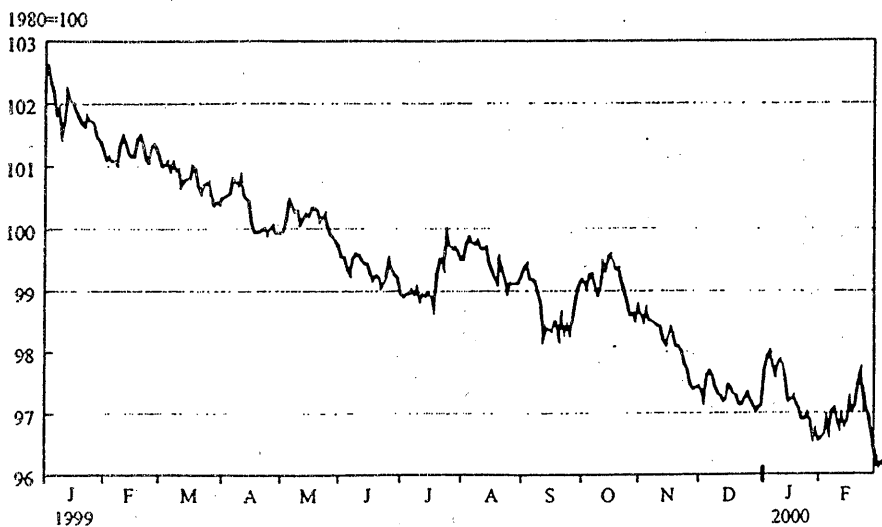
I forhold til et vejet gennemsnit af andre valutaer har euroen mistet omkring 15 procent af sin internationale værdi i de første 14 måneder af sin levetid.

I kraft af den danske fastkurspolitik over for euroen er den danske krone blevet trukket med nedad. Kun halvdelen af den danske udenrigshandel foregår nemlig med de 11 eurolande. Det er således kun i forhold til disse 11 lande, at vores kronekurs har været nogenlunde uforandret. Den anden halvdel af vor udenrigshandel vedrører Storbritannien, Sverige, Norge, USA, Japan og de mange andre lande uden for euro-området, hvis valutaer som anført ovenfor er steget mærkbart i kurs i forhold til kronen (og euroen) siden den 1. januar 1999.

Derved er den effektive danske kronekurs faldet fra indeks 102,60 primo januar 1999 til indeks 96,04 den 8. marts 2000 (indeks 1980 = 100). Det svarer til et kursfald på 6,4 procent.

Den danske krone er med andre ord som følge af sin tilknytning til euroen blevet udsat for en utilsigtet og glidende nedskrivning (devaluering) på 6,4 procent, jf. figuren nedenfor, som viser udviklingen i Nationalbankens effektive kronekursindeks siden begyndelsen af 1999 (Kilde: Publikationen Renter og kurser fra Danmarks Nationalbanks statistiske afdeling, nr. 23 – 6. marts 2000).

Effektiv kronekurs
Effective krone-rate

Den faldende kronekurs betyder, at importvarer i Danmark bliver dyrere. Det medfører en importeret inflation, som har ført til kraftigere prisstigninger i Danmark. Dét påvirker reallønnen i negativ retning, ligesom det erfaringsmæssigt fører til en højere rente. Hertil kommer, at den lavere kronekurs indebærer en opskrivning af den danske udlandsgæld.

Som følge af kronens tilknytning til euroen er Danmark med andre ord blevet påført de klassiske devalueringproblemer: Mere inflation, højere rente og større valutagæld. Det er sket, fordi antagelsen om en stabil eurokurs har vist sig at være forkert.

Såfremt vi på forhånd havde vidst, at euroen ville falde så markant og vedvarende på de internationale valutamarkeder, som den har gjort, havde Danmark næppe valgt den »fastkurspolitik«, som vi rent faktisk gjorde, da vi for snart to år siden indgik ERM2-aftalen med Den Europæiske Centralbank.

Så havde vi formentlig valgt at lade kronens kurs »flyde«, sådan som f.eks. Sverige, Norge og Storbritannien gør det for deres valutaers vedkommende.

Danmark behøver imidlertid ikke at ændre sin valutapolitik for at afbøde de uheldige devalueringfølger af kronens tilknytning til euroen. Vi kan nemlig alternativt ændre på kronens centralkurs over for euroen: Vi kan revaluere (opskrive) kronen i forhold til euroen. Det gøres konkret ved at anmelde en ny og højere centralkurs på kronen i forhold til euroen – svarende til en lavere centralkurs på euroen i forhold til kronen.

En revaluering af kronen i forhold til euroen på 3 procent betyder således, at den hidtidige centralkurs på 7,46038 kroner pr. euro ændres 3 procent til 7,23657 kroner pr. euro. Udsvingsgrænserne på 2,25 procent omkring centralkursen ændres tilsvarende. En revaluering af kronen på 3 procent over for euroen betyder således, at kronens hidtidige grænser for udsving i forhold til euroen, nemlig svingninger mellem 7,29 kr. og 7,63 kr. pr. euro, ændres, så kronen fremover kan svinge mellem 7,07 kr. og 7,40 kr. pr. euro.

Selv om en revaluering af kronen ikke er foretaget siden 1943, er den både realistisk og relevant i Danmarks nuværende situation. Dansk økonomi er nemlig i en bedre tilstand end nogensinde før i historisk tid. Vi står med den laveste arbejdsløshed i 25 år og har samtidig overskud på både betalingsbalancen og på de offentlige finanser. Hovedproblemet er i dag de tiltagende tendenser til prisstigninger, inflation. Dermed er alle betingelser for en revaluering til stede i dag:

Danmark har en stærk økonomi med overskud på betalingsbalancen.

Danmark har en grundlæggende stærk konkurrenceevne.

Danmark har en høj beskæftigelse, lav arbejdsløshed og mangel på arbejdskraft i en række brancher.

Kronens kurs er utilsigtet faldet med 6-7 procent gennem de sidste 15 måneder.

De to sidste punkter betyder et tiltagende og faretruende inflationspres i dansk økonomi. Hovedformålet med kroneopskrivningen er netop at dæmpe inflationen. Med en revaluering modvirkes noget af den de facto-nedskrivning af kronen, som har fundet sted gennem de sidste 15 måneder. En revaluering af kronen på 3 procent vil således føre kronekursen tilbage, hvor den var i efteråret 1999, jf. figuren over den effektive kronekurs. Mere dramatisk er indgrebet trods alt ikke.

En revaluering kan være et hensigtsmæssigt middel at benytte i den økonomiske politik, og det blev f.eks. benyttet af Finland, der i marts 1989 opskrev sin finmark med 3-4 procent. Hensigten var netop at dæmpe et truende inflationspres.

Den foreslåede revaluering betyder, at varer fra de 11 eurolande bliver billigere i Danmark, hvilket afdæmper inflationen herhjemme. Importvarer fra landene uden for euroen, som jo er steget mærkbart i pris (f.eks. olie og benzin), vil få skåret toppen af de sidste 15 måneders prisforhøjelser.

Til gengæld sker der en mindre umiddelbar forværing af dansk konkurrenceevne, men det kan vi tåle. Uanset hvad Dansk Industri forsøger at bilde offentligheden ind, er dansk erhvervslivs konkurrenceevne nemlig grundlæggende stærk. Ellers havde vi jo ikke høj beskæftigelse og et meget stort overskud på betalingsbalancens vare- og tjenestebalance: Omkring 35 milliarder kr. i den seneste 12-måneders periode.

Den fastkurspolitik, Danmark slog ind på med det politiske og økonomiske kursskifte i september 1982, var en politik, som satte en stopper for flere devalueringer (nedskrivninger) af kronen. Det var imidlertid ikke en politik, som afviste muligheden af det modsatte af devalueringer, nemlig revalueringer.

I den aktuelle situation er kronen utilsigtet og glidende blevet nedskrevet med godt 6 procent de seneste 15 måneder. En revaluering er i denne situation et tiltag, der vil modvirke devalueringen, og er derfor i god overensstemmelse med den vedtagne fastkurspolitik.

En revaluering af kronen er præcis lige så gavnlig, som en devaluering er skadelig.

Revalueringen vil dæmpe inflationen, styrke reallønnen, sænke renten og formindske udlandsgælden.

En revaluering er herudover et signal til omverdenen om, at dansk økonomi er stærk, og at enhver tanke om devalueringer af kronen er udelukket i al oversku-

elig fremtid. Revalueringen vil føre til rentefald, præcis som frygt for devalueringer fører til rentestigninger. En revaluering i den nuværende situation vil

sandsynligvis bringe den danske rente ned på tysk niveau, dvs. et rentefald for realkreditobligationer på 0,3 procentpoint.

Skriftlig fremsættelse

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg tillader mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en revaluering af kronen.

(Beslutningsforslag nr. B 120).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.